

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

ОКОНЧАТЕЛЕН
A6-0214/2007

8.6.2007

ДОКЛАД

относно доклада за напредъка на Бившата югославска република
Македония за 2006 г.
(2006/2289(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Erik Meijer

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
EXPLANATORY STATEMENT	11
ПРОЦЕДУРА.....	15

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно доклада за напредъка на Бившата югославска република Македония за 2006 г.
(2006/2289(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид заключенията на председателството на Европейския съвет в Солун от 19-20 юни 2003 г., когато на всички държави от Западните Балкани беше обещано да получат членство в Европейския съюз в дългосрочен план,
 - като взе предвид решението на Европейския съвет от 16 декември 2005 г. да даде на Бившата югославска република Македония статут на страна-кандидатка за членство в ЕС и заключенията на председателството на Европейския съвет от 15-16 юни 2006 и от 14-15 декември 2006 г.,
 - като взе предвид заключенията от второто заседание на Съвета за стабилизиране и асоцииране ЕС-Бивша югославска република Македония от 18 юли 2005 г. и заключенията от третото заседание на Съвета за стабилизиране и асоцииране ЕС-Бивша югославска република Македония от 11 декември 2006 г.,
 - като взе предвид Решение № 2006/57/ЕО на Съвета от 30 януари 2006 г. относно принципите, приоритетите и условията на Европейското партньорство с Бившата югославска република Македония¹,
 - като взе предвид доклада на Комисията за напредъка на Бившата югославска република Македония за 2006 г. (SEC(2006)1387),
 - като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2006 г. вследствие съобщението на Комисията относно стратегията на разширяване и основните предизвикателства за периода 2006-2007 г.²,
 - като взе предвид препоръките на Съвместния парламентарен комитет ЕС-Бивша република Македония от 29-30 януари 2007 г.,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по външни работи (A6-0214/2007),
- A. като има предвид, че последващото разширяване на Европейския съюз не е самоцел, както и че от държавите-членки се изисква стриктно спазване на критериите от Копенхаген и всяка страна-кандидатка ще бъде оценявана въз основа на собствените си достижения,
- Б. като има предвид, че Бившата югославска република Македония е била успешно

¹ ОВ С 35, 07.02.2006 г., стр. 57.

² *Приети текстове*, P6_TA(2006)0568.

включена в преговори, свързани, *inter alia*, с отношения с Европейския съюз, като Споразумението за стабилизиране и асоцииране (ССА), Централноевропейското споразумение за свободна търговия (ЦЕФТА), усилията на Европейския съюз за мирно преодоляване на вътрешните различия в мненията през 2001 г. и подготовката за приемане на законодателството на ЕС в периода до 2011 г.,

- В. като има предвид, че след признаването на статута ѝ на страна-кандидатка на 16 декември 2005 г. от ЕС, все още не са започнати преговори за присъединяване с Бившата югославска република Македония,
- Г. като има предвид, че въпреки че заложените в Охридското рамково споразумение принципи понастоящем са внедрени в конституционната и законова рамка на държавата, са необходими постоянни усилия за цялостно изпълнение на разпоредбите на това споразумение, в частност по отношение на продължаването на процеса по децентрализация и справедливото представителство на етническите и малцинствените общности на национално и местно ниво,
- Д. като има предвид, че Европейският съвет в Солун от 19 и 20 юни 2003 г. потвърди своята решителност за цялостна и ефективна подкрепа за европейската перспектива за държавите от Западните Балкани, които ще станат неразделна част от ЕС след като изпълнят установените критерии,
- Е. като има предвид, че крайният успех в насърчаването на икономическите реформи няма да бъде гарантиран, освен ако първо не бъде постигнат политически консенсус и междуетническо доверие,
- Ж. като има предвид, че Европейският съвет в Брюксел от 14 и 15 декември 2006 г. заяви, че ЕС спазва ангажиментите си към държавите, които са част от разширителния процес, и потвърди, че напредъкът на всяка една държава към Европейския съюз зависи от нейните индивидуални усилия за изпълняване на критериите от Копенхаген и условията на процеса за стабилизиране и асоцииране,
- З. като има предвид Декларацията от Залцбург на ЕС/Западните Балкани от 11 март 2006 г., единодушно приета от всички министри на външните работи на Европейския съюз и министрите на външните работи на държавите от Западните Балкани, която потвърждава важността на добрите междусъседски отношения и нуждата да се намерят взаимно приемливи решения по отношение на неразрешените въпроси със съседните държави,
- 1. Приветства напредъка, постигнат от Бившата югославска република Македония от момента на нейното кандидатстване за членство в Европейския съюз по отношение на изпълнението на политическите критерии от Копенхаген и прилагането на препоръките на Европейското партньорство от 2005 г., разпоредбите на Споразумението за стабилизиране и асоцииране и изискванията на процеса за стабилизиране и асоцииране; посочва, че ритъмът на реформите трябва да се поддържа и че приетото законодателство трябва да се прилага по подходящ и бърз начин, особено в областта на полицията, съдебната власт, публичната администрация и борбата срещу корупцията, за да се установи истинска пазарна икономика, да се стимулира икономическият растеж и заетостта и да се подобри

бизнес климатът;

2. Подчертава, че започването на преговори за присъединяване ще зависи от отбелязания в това отношение напредък; насърчава всички заинтересовани страни да поддържат темпото и подчертава необходимостта от продължаване, от страна както на правителството, така и на опозиционните политически сили, на провеждането на реформите, необходими за интегриране на държавата в ЕС;
3. Отправя похвала към македонското правителство за неговото сътрудничество в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) и европейската политика на сигурност и отбрана (ЕПСО), особено за неговото участие в мисията АЛТЕА на ЕС и желанието му да допринесе за развитието на обхвата на ЕПСО и бъдещите граждански и военни мисии за управление на кризи, ръководени от ЕС;
4. Отбелязва със задоволство, че след вътрешния конфликт през 2001 г., в тясно сътрудничество с ЕС, чрез Охридското рамково споразумение бяха намерени решения, за да може всички граждани, независимо от техния етнически произход, да живеят заедно в условия на равенство и мир, чрез засилване на използването на малцинствените езици в публичната администрация и образованието, чрез реструктуриране на общинските власти и чрез прилагане на принципа на двойно мнозинство („принципа на Бадинтер“), който защитава позициите на етническите малцинства в процеса на вземане на решения в парламента; отбелязва, че през 2007 г. беше постигнато споразумение по отношение на националните празници на различните етнически и религиозни групи;
5. Подчертава, че Охридското рамково споразумение е преобработило държавата, като взема изцяло предвид нейния мултиетнически и мултикултурен характер, поради което представлява съществена част от политическите критерии за членство в ЕС; посочва, че спазването на духа и буквата на Споразумението ще продължи да бъде особено важно по пътя на страната към членство в ЕС; още веднъж подчертава, че „принципът на Бадинтер“ трябва да се зачита изцяло и че всички партии трябва да го спазват и да работят в рамките на демократичните институции, за чието създаване държавата е положила големи усилия;
6. Посочва, че механизмът на „принципа на Бадинтер“, както е постановен в Конституцията, е предназначен да служи като средство за диалог и постигане на консенсус в една мултиетническа държава; изразява съжаление, че в началото на 2007 г., в резултат на недоволство по отношение на прилагането на „принципа на Бадинтер“, най-голямата албанска опозиционна партия прекрати изцяло своята парламентарна дейност; приветства факта, че консултациите между правителството и опозицията доведоха до споразумение, което обхваща списъка със закони за приемане чрез прилагане на „принципа на Бадинтер“, използването на албанския език в публичните институции, социално-осигурителното положение на бившите албански бунтовници и състава на комисията по междуетнически отношения, което позволи на всички избрани депутати да възобновят изпълнението на своите парламентарни задължения и да покажат политическа отговорност; въз основа на това призовава, след прилагането на споразумението, предоставеният през 2005 г.

статут на страна-кандидатка за членство в ЕС да бъде съпроводен възможно най-скоро от действителното начало на преговорите за присъединяване; накрая приканва всички заинтересовани страни да поддържат и укрепват този дух на диалог при отстраняването на различията помежду си и да продължат заедно програмата за реформи, която е от съществено значение за европейското бъдеще на страната;

7. Изказва съжаление по отношение на практиката на бойкотиране на парламента и подчертава, че такива практики са несъвместими с функциониращите парламентарни институции, каквито всички страни кандидатки или тези с амбиции за присъединяване към ЕС се очаква да имат;
8. Припомня, че постоянното прилагане на „принципа на Бадинтер“ гарантира непрекъснато междуетническо сътрудничество и отношение на доверие между всички страни; в тази връзка изказва съжаление по отношение на скорошния случай на гласуване на измененията в Закона за радиото и телевизията, където, въпреки че самият закон беше приет в съответствие с „принципа на Бадинтер“, измененията бяха приети само с обикновено мнозинство; настоятелно призовава за поддържане и постоянно приложение на независимостта на обществените радио и телевизионни станции, регламентирана в закона от ноември 2005 г., който, за разлика от предишните ситуации на политическа намеса, отговаря на европейските стандарти относно медиите;
9. Препоръчва на страната да се поучи от най-добрите европейски практики в публичната администрация и образование, които отчитат етническите и езикови различия; призовава за допълнителни споразумения относно начина, по който двете най-големи етнически общности и различните малцинства могат да съжителстват в условията на равнопоставеност и хармония; в тази връзка призовава за ефективно прилагане на конституционните разпоредби, предназначени за гарантиране на справедливо представителство на малцинствените общности в публичната администрация;
10. Насочва вниманието към факта, че трябва да се предприемат конкретни и спешни мерки за подобряване на положението на ромите посредством националната стратегия за ромите, където добре развитото ромско гражданско общество е основен партньор; счита, че съчетаването на правителствено финансиране с финансиране от Инструмента за предприсъединителна помощ (ИПП) трябва да бъде стъпка към подобряване на социалната интеграция на ромите в Бившата югославска република Македония;
11. Посочва, че има страни в Европа, чиито имена съвпадат с името на част от територията на съседна държава, както и че всяка държава е свободна да избере сама своето име; приветства факта, че Бившата югославска република Македония е променила своя национален флаг и е направила конституционни изменения за потвърждаване на отсъствието на териториални претенции спрямо съседни държави; изразява съжалението си относно неотдавнашното преименуване на националното летище на „Александър Велики“;
12. Изразява съжаление, че след присъединяването на Бившата югославска република

към ООН през 1993 г., когато, за да получи международно признание, беше използвано временното име „Бивша югославска република Македония“, и след Временното споразумение от 1995 г., не е постигано споразумение със съседна Гърция; настоява Бившата югославска република Македония и Гърция да започнат преговори под егидата на ООН по този въпрос, който трябва да бъде успешно решен възможно най-скоро; призовава Съвета да улесни провеждането на подобни преговори;

13. В тази връзка подчертава, че влиятелни държави като САЩ, Руската федерация и Китай, както и някои държави-членки на ЕС, вече са признали Бившата югославска република Македония по нейното конституционно име, и изразява позицията, че въпросът за името по никакъв начин не трябва да представлява пречка за започването на преговорите и присъединяването към ЕС; всъщност счита, че въпросът за името нито е, нито може да бъде част от условията, свързани с дневния ред за присъединяването на държавата към ЕС и, подобно на всички други страни-кандидатки, нейната интеграция в ЕС ще зависи единствено от изпълнението на критериите от Копенхаген;
14. Отбелязва, че Бившата югославска република Македония прие последното предложение на специалния пратеник на Обединените нации Matthew Nimitz от 7 октомври 2005 г. като основа за разрешаване на въпроса;
15. Отбелязва, че Временното споразумение от 13 септември 1995 г. доведе до значително подобряване на двустранните отношения между Бившата югославска република Македония и Гърция и че то съдържа разпоредби за членството на Бившата югославска република Македония в международни, многостранни и регионални организации и институции;
16. Отбелязва още, че след сключването на Временното споразумение от 1995 г. обхватът на икономическите отношения между двете държави се е разширил значително, дотолкова че Гърция представлява най-големият чужд инвеститор в Бившата югославска република Македония, като търговските им отношения също са се засилили значително;
17. Приветства конструктивната позиция на държавата относно бъдещия статут на Косово; изразява съжаление, че в очакване на решение за бъдещия статут на Косово, нямаше възможност да бъде направено допълнително обозначаване на границите; вярва, че ще бъде постигнато бързо споразумение по този технически проблем и приветства факта, че засегнатите селскостопански производители могат да продължат да използват онези части от земите си, които са разположени от другата страна на границата;
18. Насочва вниманието към необходимостта от приемане на мерки за улесняване на трафика през границата с Косово, като по този начин се повиши сътрудничеството в областта на образованието, културата и заетостта, както и поддържането на семейните връзки;
19. Настоява властите на Бившата югославска република Македония да насърчават регионалното сътрудничество и развитието на добри междусъседски отношения;

20. В тази връзка приветства ролята на Бившата югославска република Македония в областта на регионалното сътрудничество, нейната ангажираност към развитието на двустранни отношения и нейната активна роля в процесите на регионално сътрудничество, като установяването на Комитета за регионално сътрудничество, ЦЕФТА 2006, Договора за енергийна общност и Общата европейска авиационна зона;
21. Посочва необходимостта от опазване на качеството на водите на река Вардар, чийто водосборен басейн обхваща по-голямата част от страната и продължава на територията на Гърция като река Αχιός, от замърсяването, причинявано от промишлеността и жилищните райони на градовете;
22. Настоятелно призовава за подобрене и поддръжка на качеството и нивото на водите в пограничните езера - Охридско езеро, Преспанско езеро и Дойранско езеро, както и за ефективни в това отношение споразумения със съседните държави Албания и Гърция;
23. Насочва вниманието към необходимостта да се подобри цялостното отношение към околната среда, *inter alia*, чрез премахване на незаконните сметища покрай пътищата, речните брегове и в покрайнините на горските масиви чрез въвеждане на система за разделно събиране, доколкото е възможно, на отпадъците;
24. Призовава властите на Бившата югославска република Македония да продължат хармонизирането спрямо законодателството и стандартите на ЕС за околната среда и да прилагат и привеждат в действие приетото законодателство;
25. Подчертава, че трябва да бъде отделено специално внимание на трафика на хора и че укрепването на регионалното сътрудничество, *inter alia* чрез Инициативата за сътрудничество в Югоизточна Европа, се превръща в необходимост в борбата срещу международните организирани престъпни мрежи;
26. Изразява сериозна тревога по отношение на факта, че безработицата остава изключително висока, и призовава правителството, с оглед на огромните предизвикателства в тази област, да изработи ефикасни политики за борба с бедността и социалните неравенства; подчертава необходимостта от различни обединения на професионалните съюзи, които могат да съществуват в условията на равенство, и посочва, че настоящото изискване професионалните съюзи да са организирали 33% от работната сила преди да се превърнат в договорни партньори означава, че броят на настоящите им членове непрекъснато се поставя под съмнение от заинтересованите страни;
27. Приема за даденост, че упълномощаването на чуждестранни банки трябва да се основава на еднакви критерии за всички, като спазване на законовите изисквания в сферата на сделките с чуждестранна валута, данъчното облагане и защитата на потребителите, и отхвърля облагодетелстването на определени компании или страни, в които имат седалища;
28. Напомня, че основен стимул и гаранция за стабилността и просперитета на целия регион на Югоизточна Европа е изграждането на модерна трансгранична

инфраструктура и поради това насочва вниманието към значението на поддържането и подобряването на железопътната мрежа, на вътрешните железопътни линии и на функцията на транзитна точка между Гърция и много други държави-членки на ЕС; приветства възстановяването на железопътната връзка с Косово, изразява съжаление от липсата на напредък по планираната директна железопътна връзка с България и очаква с нетърпение по-нататъшен напредък по отношение на европейски транспортни коридори VIII и X;

29. Смята, че не е желателно държавните служители да губят работните си места или да бъдат насърчавани да напуснат при смяна на правителството, и очаква, че особено държавните служители, които са преминали специално обучение, за да отговарят на изискванията на правото на ЕС, ще продължат своята работа;
30. Отново подчертава, че от властите се очаква да разследват обстоятелствата, при които германският гражданин Khaled El-Masri е бил отвлечен в Афганистан през 2003 г., и да оповестят пред обществеността резултатите от разследването; настоява националният парламент да състави анкетна комисия колкото е възможно по-скоро, която да се заеме със случая и да сътрудничи изцяло на продължаващото разследване на Германския парламент с цел разкриване на истината;
31. Приветства одобряването на споразуменията с ЕС за визови облекчения и реадмисия като преходна мярка към взаимен безвизов режим на пътуване и в тази връзка призовава Комисията да изработи пътна карта за повишаване на мобилността, включително по-голямо участие в проекти за обучение през целия живот и културен обмен, както и македонското правителство да продължи своя ангажимент за съгласуване с изискваните европейски стандарти в областта на правосъдието, свободата и сигурността; приветства въвеждането от страна на Бившата югославска република Македония на новите паспорти с биометрични функции за сигурност; настоятелно призовава за пълно признаване на македонските паспорти от всички държави-членки на ЕС и за забрана на допълнителните национални визови такси, особено разпоредбите, които правят посещаването на Гърция по-трудно, отколкото посещаването на други държави-членки на ЕС;
32. Насърчава Бившата югославска република Македония да се възползва от опита на Словения и Хърватска в процеса на присъединяване към ЕС, тъй като и двете споменати държави са наследили еднакво федерално законодателство и споделят практическия опит на бивша Югославия;
33. Призовава новите държави-членки да играят активна роля в прехода на Бившата югославска република Македония към Европейския съюз, като ѝ позволят да се възползва от техния опит в реформите;
34. Изказва съжаление по отношение на подписването от Бившата югославска република Македония на двустранното споразумение за имунитет със САЩ, което изключва американски граждани и военен персонал от юрисдикцията на Международния наказателен съд; посочва, че Международният наказателен съд е крайъгълен камък на международното право и че Римският статут е получил силна подкрепа от ЕС; в тази връзка призовава македонското правителство да намери начини за прекратяване на това двустранно споразумение, което подкопава пълната

ефективност на Международния наказателен съд;

35. Потвърждава целта за пълноправно европейско членство на Бившата югославска република Македония, както и на всички западнобалкански държави, съгласно дневния ред от Солун; счита, че перспективата за присъединяване към ЕС трябва да бъде спазена с цел укрепване на стабилността и мира в региона;
36. Счита, че системата за образование и обучение, инвестирането в човешкия капитал и достъпът на населението до Интернет трябва да бъдат подобрили с цел да се отговори на нуждите на обществото;
37. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки, и на правителството и парламента на Бившата югославска република Македония.

EXPLANATORY STATEMENT

1. General features of the country

Immediately beyond the European Union's external frontier, to the north of its Member State of Greece and to the west of its Member State of Bulgaria, lies the catchment area of the River Vardar. This area was for centuries, until 1912, part of the Ottoman Empire, and its principal city of Skopje (in Turkish 'Üsküb', and in Albanian 'Shkup') was then the capital of the 'wilayet' (province) of Kosova, which also included the adjoining area to the north that is at present awaiting future administrative status. As a consequence of the outcome of the Balkan war, the Vardar's catchment area belonged to Serbia in the period from 1912 to 1941, when it received the status of the province of Vardarska. After a period of Fascist occupation, in which it was divided for administrative purposes between Albania and Bulgaria along ethnic frontiers, it enjoyed a large measure of autonomy in the period 1945-1991 as a part-republic with the name of Macedonia. This name was taken from the designation favoured since the 19th century by the area's largest population group, but also coincides with part of Greek history and the use of the name for three bordering provinces in northern Greece. There has been a difference of opinion with its southern neighbour Greece since independence on the constitutional name of 'Republic of Macedonia'.

As a part of Yugoslavia it had close contacts with the Member States of the then European Communities until obtaining independence in 1991. Cross-border movement within Europe was relatively easy in the absence of the visa requirement that exists today. Together with Serbia and Croatia it fulfilled an important role as a transit area between the EU Member State of Greece and what later became the EU Member States of Austria, Hungary and Slovenia, and more distant countries. Partly as a result of these long-standing close contacts with the present EU area, domestic public opinion is, while divided over language use and political preferences, virtually unanimous in favouring early accession to the EU.

However, in the EU this country is relatively unknown, while it is even less well-known that after applying on 22 March 2004 it acquired the status of EU candidate country on 17 December 2005. What is rather better known in the outside world is the domestic language dispute and the difference of opinion with Greece over the country's name. In the process of joining the EU these two subjects are likely to receive at least as much attention as the usual issues in the area of administration, the rule of law, crime, the economy and the environment, which were given the most attention during the major round of enlargement of 2004 and 2007.

2. Cultural variety

After Greek and Illyrian occupation in the distant past the population has for many centuries consisted mainly of Slav Macedonians, with a language closely related to Bulgarian and Serbian and also written in Cyrillic script. In the west and north-west, chiefly on the Vardar's upper reaches around the cities of Gostivar and Tetovo, the language of the majority of the population is Albanian, with its Latin script. There have also long-standing distributions of minorities, with Roma, Turks and Vlachs on the one hand and other Slav groups related to

Macedonians, such as Serbs and Bosnians, on the other. As a result linguistic and cultural variety has long been a feature of this area. That variety also finds expression in party-political relations.

The long absence of self-determination greatly strengthened the nationalism of the Macedonian population group over a long period of time. Initially that nationalism turned against Turkish rule, then against the association with Bulgaria laid down in the peace treaty of San Stefano in 1878 and after that against the long period of incorporation with Serbia. By using symbols borrowed from Greek-Macedonian history it also came into conflict with Greece. Moreover this nationalism was seen by non-Macedonian population groups, especially the large Albanian-speaking group, as a threat to their language and culture. This applied particularly to the view that a monolingual state should be created, in which others would have to adapt to the use of the Slavic Macedonian language as the only language of government and education.

3. Language facilities for Albanians and others

Until 1912 all users of the Albanian language lived in areas that are now spread over Albania and four different regions of the former Yugoslavia (the west and north-west of Macedonia, the south-west of Serbia, most of Kosovo, which since 1999 has ceased to be administered by Serbia, and the south of Montenegro) were all governed from Istanbul as part of the Ottoman (Turkish) Empire. In the period 1918-1991 these areas remained, with the exception of Albania, united within Yugoslavia. As a result there have long been close contacts between the two largest concentrations of Albanian-speakers, Kosovo and the region on the upper reaches of the Vardar. The absence in the latter area of official Albanian-language higher education encouraged students to seek education in Kosovo in the period 1999-2001, further strengthening such contacts. In 2001 it became clear, in a violent manner, that good relations between users of the Macedonian language and those of the Albanian language had still not been achieved in the ten years since independence.

Partly as a result of mediation and support by the European Union, a solution was found in the shape of the Ohrid Framework Agreement. In addition to the cessation of hostilities and voluntary disarmament the following points were settled:

1. Local authority reorganisation, with more powers for local government.
2. Non-discrimination and proportional representation of minorities in public administration and politics.
3. Parliamentary procedures are changed so that votes on sensitive issues (such as minority rights, local self-administration and some appointments) require a 'double majority'. (This *Badinter majority* essentially means that there must be a majority not just in parliament, but also among the representatives of minorities.)
4. Equal status of languages in government and education. Any language spoken by at least 20 per cent of the population is an official language and the state will finance university education in those languages.
5. Diversity in identity, with local authorities being free to place symbols of the majority segment of the population on public buildings.

The Framework Agreement resulted in a total of 15 amendments to the Constitution and to a new Constitutional Preamble. Up to 2006 there was a continual process of legislative adjustment to the Ohrid Framework Agreement and increasing harmony. Since the elections

and the forming of the government this year, in which the largest party of the Albanian-speaking population group left the government, major arguments have arisen on the application of the Batiner majority. Following a boycott of parliamentary activities by the BDI (DUI) and PDP parties, talks are now taking place to reach a settlement.

4. The country's name and the attitude of Greece

The Sobranie, the parliament of the Former Yugoslav Republic of Macedonia, adopted the new Constitution on 17 November 1991, in which the country was defined as a sovereign state using the name 'Republic of Macedonia'. Although under the Badinter criteria all the former Yugoslav republics would be able to obtain international recognition as independent states, the new country was not admitted to the United Nations until 8 April 1993.

The reasons why its membership was opposed lie mainly in the meaning of the name 'Macedonia', which historically is known as the country of Alexander the Great (356-323 BC) who managed for a short time to extend his empire as far as Pakistan. On the grounds of the language and culture of the time the southern neighbour, Greece, regards ancient Macedonia as part of its own history and the name Macedonia as an internal name. The use of the same name by a neighbouring state with different language and culture provokes considerable objections from public opinion in Greece. The Greek objections are not about denying the country's right to independence or rejecting effective cooperation with the northern neighbour, but a wish to express the idea, by adding concepts such as 'Vardar', 'Skopje' or 'North', that the state with the constitutional name of 'Republic of Macedonia' does not include the whole area that is regarded historically as Macedonia.

Under an interim agreement the United Nations has since 1993 provisionally designated the country as the 'Former Yugoslav Republic of Macedonia', often presented as the English abbreviation 'FYRoM', which is totally mystifying to public opinion both at home and abroad. However, the United States, Russian Federation, People's Republic of China and even a number of EU Member States use the constitutional name of 'Republic of Macedonia', omitting the reference to the previous administrative situation included in the term 'FYRoM'. Historical references of this kind are unusual. Moreover there is in Europe, in addition to the independent state of Luxembourg, also an adjoining Belgian province with the same name, while the independent state of Moldova coincides with the use of the same name for the north-east of neighbouring Romania. Again, the state of Azerbaijan, geographically part of Europe, bears the same name as two adjoining provinces of Iran. In all these cases the repeated use of the same name causes no problems. Clearly therefore, in this case the dispute is not so much over a name as over fears of claims on territory.

In this connection it is much to be regretted that the national airport, located to the east of Skopje, which until December 2006 was known as *Aerodrom Skopje* or *Petrovec Airport*, has since then been dubbed *Alexander the Great (Aleksandar Veliki)*. This symbol gives rise to confusion with the existing international airport of *Megas Alexandros* to the east of the northern Greek city of Kavala, a name with the same meaning. For the sake of mutual confidence it is important that before accession to the EU a bilateral agreement is concluded between the two countries over the use of names in their mutual relations and over the removal of any continuing misunderstandings or irritations concerning symbols and territorial claims.

5. Other considerations

The EU Schengen States' visa regime and the even more stringent conditions that Greece imposes on admissions is causing annoyance and isolating a young generation to a much greater extent than their parents once were from their European surroundings. While integration with the EU is not being speeded up, orientation towards the United States is increasing. This has found expression, amongst other things, in agreements not to hand over any American to the International Criminal Court (ICC) in The Hague and in the abduction of the German citizen Khaled el-Masri to CIA investigators in Afghanistan. More positively, participation in the Stabilisation and Association Agreement (SAA) and the Central European Free Trade Association (CEFTA), which is linked with the EU, may help to revive and strengthen the economy, which has been ailing since 1991. Internal legal certainty will increase this effect more than the current aim of reducing tax rates to the extremely low level of 10 %.

ПРОЦЕДУРА

Заглавие	Доклад за напредъка на Бившата югославска република Македония за 2006 г.	
Номер на процедура	2006/2289(INI)	
Водеща комисия Дата на обявяване в заседание на разрешението	AFET 14.12.2006	
Подпомагача(и) комисия(и), Дата на обявяване в заседание		
Неизказано становище Дата на решението		
Докладчик(ци) Дата на назначаване	Erik Meijer 13.9.2004	
Разглеждане в комисия	8.5.2007	4.6.2007
Дата на приемане	5.6.2007	
Резултат от окончателното гласуване	+ 59 - 4 0 0	
Членове на ЕП, присъстващи на окончателното гласуване	Roberta Alma Anastase, Christopher Beazley, Angelika Beer, Panagiotis Beglitis, Bastiaan Belder, André Brie, Elmar Brok, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Bronisław Geremek, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Georgios Karatzaferis, Bogdan Klich, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Cem Özdemir, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, João de Deus Pinheiro, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Jan Marinus Wiersma, Josef Zieleniec	
Заместник(ци), присъстващ(и) на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikiienė, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Kinga Gál, Milan Horáček, Evgeni Kirilov, Jaromír Kohlíček, Erik Meijer, Doris Pack, Athanasios Pafilis, Józef Pinior, Dariusz Rosati, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström, Adrian Severin, Csaba Sándor Tabajdi, Marcello Vernola	
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъстващ(и) на окончателното гласуване		
Дата на внасяне	8.6.2007	